

Hvorfor vil min familie ikke besøge os mere

20. sep. 2019/38

(Læsetid: 3 minutter)

Som den kærlige mor føler du ikke helt, at du kan give dem det, de fortjener, eller det de ser, kammeraterne har.

Hej Poul Henning

Hvad vil du råde mig til? Min familie bor på en mindre dansk ø, mens jeg er flyttet med min mand og vores 2 børn til den anden ende af landet.

Jeg er opvokset i et lille ø-samfund, hvor familien mingler på kryds og tværs – jeg savner fællesskabet, men har også forståelse for, at jeg ikke længere er en del af det.

Mit dilemma er, at selv til højtider og fødselsdage er vi på fastlandet "udenfor".

Vi bliver inviteret hjem, men når vi inviterer til jul og fødselsdage er der masser af undskyldninger for ikke at komme.

Resultatet er, at vi og vores 2 børn på nu 5 og 8 år aldrig får besøg af familien.

Jeg er klar over, at det for familien handler om praktik, men for mig handler det også om følelser.

Vi ønsker deres besøg. Af flere omgange har jeg forsøgt at indlede en snak om det, men der mangler lydhørhed.

Min bror forklarer det med, at de ældre i familien ikke orker at køre så langt. Transporten tager ca 5 ½ time. Stiller jeg urimelige krav?

Hilsner fra øboen

Forsøg at se problemet på en ny måde

Kære øboen.

Dit dilemma er forståeligt nok, for fællesskab og gæstebud giver glæde. Du beder mig om at råde dig, men min oplevelse er, at du selv allerede har svaret. Samtale er vejen, men vel at mærke den rigtige af slagsen.

Jeg henter visdom til dig i Kol. Kap.3 v 12, der står: Ifør jer da, som Guds udvalgte, hellige og elskede, inderlig barmhjertighed, godhed, ydmyghed, mildhed, tålmodighed. Bær over med hinanden og tilgiv hinanden, hvis den ene har noget at bebrejde den anden. Som Herren tilgav jer, skal I også gøre.

Hverken du eller jeg ved præcis, hvad det er, der afholder din familie fra at rejse de 5 ½ time det kræver, men I vil hinanden.

Mit bedste råd til dig er, at du ruster dig med tålmodighed og lader dem kende til jeres behov.

Se samtalen som en proces bestående af mange små samtaler over tid.

Bed over dilemmaet og brug Jesu liv som et godt eksempel for en kærlig, ærlig og tålmodig livsstil. Ofte forløses dilemmaer, når de anskues og gribes an på nye måder.

Min oplevelse er, at det især er på vegne af dine børn, du føler, familien svigter. Jeres børn på henholdsvis 5 og 8 år glæder sig selvfølgelig som alle andre børn til

deres fødselsdage, og som den kærlige mor, du er, føler du ikke helt, at du kan give dem det, de fortjener, eller det de ser, kammeraterne har.

Vores børn fortjener altid det bedste, og du giver dine børn det bedste, når du uddramatisk og roligt forklarer dem nogle omstændigheder, du ikke er herre over.

En anden måde at frisætte din følelse af svigt på kunne være, at I pakkede bilen med lækkerier og inviterede familien på fødselsdag i deres velkendte omgivelser. En fødselsdagsudflugt til øen.

Jeg ønsker for dig, at du får nyt mod og en fornyet stærk tro på, at tingene nok skal løse sig.

Uanset hvilken model du vælger, så glem ikke at gøre det af et oprigtigt hjerte og med Jesus som omdrejningspunkt.